

Atsakovės: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

Prejudiciniai klausimai

1. Ar konkurencijos laisvės, laisvo įmonių judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas, įtvirtintų atitinkamai ESS 4 straipsnio 3 dalyje, SESV 101, 49, 56 ir 96 straipsniuose, apsaugą atitinka Sąjungos valstybių narių nacionalinės nuostatos, kuriose nustatomos minimalios vežimo kelių transportu veiklos išlaidos, apimančios privalomą atlygio už paslaugą sudedamosios dalies, taigi sutarties kainos, nustatymą, ir jei taip, kokia apimtimi?
2. Ar ir kokiomis sąlygomis minėtų principų apribojimai yra pateisinami reikalavimu apsaugoti viešąjį kelių eismo saugumo interesą ir, ar šiuo interesu galima pagrįsti minimalių veiklos išlaidų nustatymą, kaip numatyta 2008 m. Dekreto įstatymo Nr. 112 su vėlesniais pakeitimais ir papildymais 83a straipsnyje?
3. Ar, atsižvelgiant į tai, minimalių veiklos išlaidų nustatymas, gali būti patikėtas atitinkamų ūkio subjektų kategorijai laisva valia sudarant susitarimus, o jiems nesant, įstaigų, į kurių sudėtį įeina daug sektoriaus privatiems ūkio subjektams atstovaujančių subjektų, nesant išankstinių teisės aktuose įtvirtintų kriterijų?

2013 m. balandžio 12 d. *Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Air Liquide Italia Spa ir kt. prieš Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico*

(Byla C-186/13)

(2013/C 207/11)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: *Air Liquide Italia Spa ir kt.*

Atsakovės: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar konkurencijos laisvės, laisvo įmonių judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas, įtvirtintų atitinkamai ESS 4

straipsnio 3 dalyje, SESV 101, 49, 56 ir 96 straipsniuose, apsaugą atitinka Sąjungos valstybių narių nacionalinės nuostatos, kuriose nustatomos minimalios vežimo kelių transportu veiklos išlaidos, apimančios privalomą atlygio už paslaugą sudedamosios dalies, taigi sutarties kainos, nustatymą, ir jei taip, kokia apimtimi?

2. Ar ir kokiomis sąlygomis minėtų principų apribojimai yra pateisinami reikalavimu apsaugoti viešąjį kelių eismo saugumo interesą ir, ar šiuo interesu galima pagrįsti minimalių veiklos išlaidų nustatymą, kaip numatyta 2008 m. Dekreto įstatymo Nr. 112 su vėlesniais pakeitimais ir papildymais 83a straipsnyje?
3. Ar, atsižvelgiant į tai, minimalių veiklos išlaidų nustatymas, gali būti patikėtas atitinkamų ūkio subjektų kategorijai laisva valia sudarant susitarimus, o jiems nesant, įstaigų, į kurių sudėtį įeina daug sektoriaus privatiems ūkio subjektams atstovaujančių subjektų, nesant išankstinių teisės aktuose įtvirtintų kriterijų?

2013 m. balandžio 12 d. *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ir kt. prieš Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ir kt.*

(Byla C-187/13)

(2013/C 207/12)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: *Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ir kt.*

Atsakovės: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ir kt.*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar konkurencijos laisvės, laisvo įmonių judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas, įtvirtintų atitinkamai ESS 4 straipsnio 3 dalyje, SESV 101, 49, 56 ir 96 straipsniuose, apsaugą atitinka Sąjungos valstybių narių nacionalinės nuostatos, kuriose nustatomos minimalios vežimo kelių transportu veiklos išlaidos, apimančios privalomą atlygio už paslaugą sudedamosios dalies, taigi sutarties kainos, nustatymą, ir jei taip, kokia apimtimi?

2. Ar ir kokiomis sąlygomis minėtų principų apribojimai yra pateisinami reikalavimu apsaugoti viešąjį kelių eismo saugumo interesą ir, ar šiuo interesu galima pagrįsti minimalių veiklos išlaidų nustatymą, kaip numatyta 2008 m. Dekreto įstatymo Nr. 112 su vėlesniais pakeitimais ir papildymais 83a straipsnyje?
3. Ar, atsižvelgiant į tai, minimalių veiklos išlaidų nustatymas, gali būti patikėtas atitinkamų ūkio subjektų kategorijai laisva valia sudarant susitarimus, o jiems nesant, įstaigų, į kurių sudėtį įeina daug sektoriaus privatiems ūkio subjektams atstovaujančių subjektų, nesant išankstinių teisės aktuose įtvirtintų kriterijų?

2013 m. balandžio 15 d. *Confindustria Venezia*, buvusi *Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria)*, ir kt. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimtos nutarties byloje T-273/00, *Unindustria ir kt. prieš Europos Komisiją*

(Byla C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantės: *Confindustria Venezia*, buvusi *Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria)*, ir kt., atstovaujamos advokatų A. Vianello, A. Bortoluzzi ir A. Veronese

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, *Siram SpA*, *Bortoli Ettore Srl*, *Arsenale Venezia SpA*, Italijos Respublika

Apeliančių reikalavimai

— Panaikinti ir (arba) pakeisti Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartį byloje T-273/00 ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos apeliacinį skundą apeliantės nurodo teisės klaidas, padarytas taikant Teisingumo Teismo sprendime „Comitato Venezia vuole vivere“ nurodytus principus, susijusius, pirma, su Komisijos pareiga motyvuoti sprendimus dėl valstybės pagalbos, ir antra, SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų įrodinėjimo pareigos paskirstymu.

Skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Teisingumo Teismo 2011 m. birželio 9 d. Sprendime „Comitato Venezia vuole vivere“ padarytas išvadas, kad Komisijos spren-

dime „turi būti visi pagrindiniai elementai, reikalingi tam, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų jį įgyvendinti“. Nors Komisijos sprendime nebuvo nurodyta pagrindinių elementų, reikalingų tam, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų jį įgyvendinti, Bendrasis Teismas nenustatė jokių Komisijos priimant ginčijamą sprendimą taikyto metodo trūkumų ir taip padarė teisės klaidą.

Remiantis Teisingumo Teismo sprendime „Comitato Venezia vuole vivere“ nurodytais principais pagalbos susigrąžinimo stadijoje ne tik jos gavėjas, bet ir valstybė narė kiekvienu konkrečiu atveju turi įrodyti, kad yra SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų. Tačiau nagrinėjamu atveju Komisija ginčijamame sprendime nenurodė tokio patikrinimo „tvarkos“, todėl neturėdama pagrindinių elementų, kuriais remdamasi susigrąžinimo stadijoje galėtų įrodyti, kad gavėjams suteiktos lengvatos iš tiesų yra valstybės pagalba, Italijos Respublika 2012 m. gruodžio 24 d. Įstatymu Nr. 228 (1 straipsnio 351 ir paskesnės dalys) nusprendė perkelti įrodinėjimo pareigą, priešingai tam, kas įtvirtinta Bendrijos teismų praktikoje. Konkrečiai Italijos teisės aktų leidėjas nurodė, kad ne valstybei, o atskiroms įmonėms, gavusioms pagalbą socialinio draudimo įmokų sumažinimo forma, tenka pareiga įrodyti, kad nagrinėjamos lengvatos neiškraipo konkurencijos ir neturi poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, priešingu atveju preziumuojama, kad suteikta lengvata gali iškraipyti konkurenciją ir paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Akivaizdu, kad tai prieštarauja Teisingumo Teismo sprendime „Comitato Venezia vuole vivere“ nurodytiems principams.

2013 m. balandžio 15 d. *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija)* pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Esso Italiana srl prieš Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico*

(Byla C-194/13)

(2013/C 207/14)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Esso Italiana srl*

Atsakovės: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar konkurencijos laisvės, laisvo įmonių judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas, įtvirtintų atitinkamai ESS 4 straipsnio 3 dalyje, SESV 101, 49, 56 ir 96 straipsniuose, apsaugą atitinka Sąjungos valstybių narių nacionalinės nuostatos, kuriose nustatomos minimalios vežimo kelių